

Uitspraken Cobex – Overig - 2022

COLLEGE VAN BEROEP
Voor de examens

UITSPRAAK

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake

(naam)
appellant,

tegen

Academie Mens en Arbeid (AMA)
vertegenwoordigd door (naam), voorzitter Examencommissie AMA en
(naam), lid examencommissie,
verweerster.

Partijen worden hierna aangeduid als de student en de examencommissie.

Het College van Beroep, zitting houdende op 11 mei 2022, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. De student heeft op 8 maart 2022 beroep aangetekend tegen de herbeoordeling van de door hem gemaakte toets ‘Operations Management 2.1: Financial Management’, verder te noemen ‘toets FM’. De student is het niet alleen niet eens met de door de examiner in second opinion gegeven beoordeling, ook is de student van mening dat de examiner niet bevoegd is tot het uitvoeren van de second opinion.
2. De student voert in zijn beroepschrift samengevat aan dat hij de reguliere aanbieding van de toets FM had gemist en dat hij op 11 januari 2022 te horen heeft gekregen dat hij bij de tweede aanbieding van de toets FM het cijfer 4.85 heeft behaald. Omdat hij het niet eens was met de beoordeling op een aantal vragen heeft hij op dezelfde dag (11 januari 2022) een verzoek tot een second opinion ingediend. Dit verzoek is op 31 januari 2022 door de examencommissie ingewilligd. Ook met de door de examiner gedane herbeoordeling (waarbij het cijfer 4.05 is vastgesteld) kan de student zich niet verenigen. Allereerst zet de student vraagtekens bij de onafhankelijkheid van de examiner die zijn toets heeft herbeoordeeld. De student is van mening dat nu de examiner geen auteur is van de module FM en met betrekking tot deze module ook geen leraar is geweest, hij ook niet bevoegd is om als onafhankelijk examiner voor de toets FM een second opinion uit te voeren. Daarnaast voert de student aan dat examiner een persoonlijke band heeft met de examiner die eerder zijn toets heeft beoordeeld, waardoor van een onafhankelijke beoordeling in second opinion geen sprake kan zijn. Ook inhoudelijk kan de student zich niet verenigen met de door de examiner in second opinion gegeven beoordeling en is hij van mening dat hem ten onrechte veel punten zijn onthouden waardoor hij niet het cijfer heeft gekregen dat hij verdient.
3. De examencommissie voert aan dat de examiner die de second opinion heeft uitgevoerd de betreffende module in het verleden heeft ontwikkeld, doorontwikkeld en ook de lessen hiervoor heeft verzorgd. Daarnaast is hij een door de examencommissie aangewezen examiner. Juist vanwege de klacht van de student met betrekking tot de twee docenten die op dit moment de module verzorgen heeft de examencommissie gezocht

naar een examiner, die op dit moment geen onderwijs geeft in deze module en dus geheel onafhankelijk kan beoordelen. De examencommissie is dan ook van mening dat de juiste examiner op juiste wijze de second opinion heeft uitgevoerd. Verder voert de examencommissie aan dat de middellijke schikking, waarvoor de student is uitgenodigd, een mogelijkheid had kunnen zijn voor het inhoudelijke gesprek. De examencommissie begrijpt niet dat de student hier niet geïnteresseerd in was, nu de examiner in dit gesprek de door hem gegeven beoordeling nader wilde toelichten.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Krachtens artikel 7.61 lid 1 sub e, van de Wet op Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW), is het College van Beroep bevoegd te oordelen over het door de student tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. Vooropgesteld dient te worden dat het niet tot de bevoegdheid van het College behoort om een inhoudelijk oordeel te geven over een onderwijsproduct of de beoordeling (cijfer) daarvan. Het beoordelen van het ‘kennen en kunnen’ van een student behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de examiner. Wat het College kan doen, is het toetsen of de examencommissie dan wel de examiner zich aan de van toepassing zijnde regelgeving heeft gehouden en of zij in redelijkheid tot de genomen beslissing hebben kunnen komen. Gezien de omstandigheid dat de herbeoordeling van de toets FM inzichtelijk is gemotiveerd, kan naar het oordeel van het College niet worden gesteld dat de inhoudelijke herbeoordeling niet zorgvuldig tot stand gekomen is. In dat kader wil het College nog opmerken dat de examiner in het traject van de minnelijke schikking een (uitgebreide) toelichting had kunnen geven, waarbij ook het aantal toegekende punten toegelicht zou kunnen worden. Dat de student om hem moverende redenen hier niet op is ingegaan ziet het College als een gemiste kans om duidelijkheid over de gegeven beoordeling te krijgen. Ook heeft het College geen enkele reden te twijfelen aan de deskundigheid of onafhankelijkheid van de examiner aangezien het College de door de student aangedragen argumentatie hieromtrent niet steekhoudend acht.
3. Gelet op het vorengaande dient het beroep van de student ongegrond verklaard te worden.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep van de student ongegrond.

Het College van Beroep:
mr. A.H. Margadant, voorzitter
H. Paassen
A. Merkon
mr. F.W. Beckmann, secretaris

Enschede, 25 mei 2022

Secretaris
mr. F.W. Beckmann

Voorzitter
mr. A.H. Margadant

COLLEGE VAN BEROEP
voor de examens

UITSPRAAK

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake

(naam),
appellant,

tegen

International Business School (IBS),
vertegenwoordigd door (naam), lid examencommissie IBS, mevr. (naam) (IAA) en
dhr. (naam), afstudeerbegeleider,
verweester.

Partijen worden hierna aangeduid als de student en de examencommissie.

Het College van Beroep, zitting houdende op 11 mei 2022, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. De student heeft op 30 maart 2022 gemotiveerd beroep aangetekend tegen het besluit van de examencommissie d.d. 28-03-2022, de student niet toe te staan twee semesters tegelijkertijd te volgen en hem geen ontheffing te verlenen van de buitenlandverplichting.
2. De student heeft in zijn beroepschrift, zakelijk weergegeven, gesteld dat hij vanwege Corona (en alle gevolgen daarvan) zijn plannen om een minor in het buitenland te volgen al twee jaar heeft uitgesteld. Juist om zijn minor in het buitenland te kunnen doen is hij, met toestemming van de examencommissie, begonnen met het afstudeersemester om daarna de minor (in Korea) te kunnen volgen. De student heeft vervolgens bij een internationaal bedrijf in Nederland aan zijn afstudeeropdracht gewerkt, echter is deze opdracht door persoonlijke problemen niet (volledig) afgemaakt. Omdat er in september 2021 vanwege Corona nog altijd veel strenge regels en beperkingen golden in Korea waardoor hij niet de door hem gewenste ervaring zou kunnen opdoen, heeft hij in overleg met zijn Study Abroad coördinator besloten om een minor in Nederland te volgen. De student voert aan dat hij door omstandigheden die buiten zijn macht lagen (overmacht) niet in staat was om naar het buitenland te gaan en dat hij van zijn afstudeerbegeleider toestemming had gekregen om zijn afstudeeropdracht en minor tegelijkertijd te doen.
3. De examencommissie voert aan dat de student op 9 maart 2022 een verzoek heeft gedaan om de minor, waaraan hij al was begonnen, af te ronden in plaats van zijn minor in het buitenland (Korea). Dit verzoek is door de examencommissie goedgekeurd onder de voorwaarde dat de student zijn afstudeeropdracht (welke opnieuw gedaan moest worden) in het buitenland zou doen. Vervolgens werd het de examencommissie duidelijk dat de student bezig was met zowel het afstudeersemester (gestart op 06-02-2022) als het minor semester (gestart op 08-03-2022). De student kon beide semesters starten omdat hij niet alle informatie over zijn situatie deelde met zijn afstudeerbegeleider en zijn Study Abroad coördinator. Het is niet toegestaan twee semesters tegelijkertijd te volgen en hiervoor heeft hij dan ook nimmer toestemming gekregen. Voor alle IBS

studenten geldt een buitenlandverplichting (artikel 12 OER), waarbij kan worden gekozen welk semester (stage, minor of afstuderen) in het buitenland wordt doorgebracht. Omdat de student nu zowel de afstudeeropdracht als de minor in Nederland doet voldoet hij niet aan de eis van studeren in het buitenland. Ter motivering van haar besluit geeft de examencommissie aan dat een buitenlandverblijf een essentieel voorwaardelijk onderdeel van het curriculum IBS is waarvoor geen ontheffing kan worden verleend. Het werken aan een afstudeeropdracht bij een internationaal bedrijf is niet vergelijkbaar met een verblijf in het buitenland en dekt niet de doelstelling van de buitenlandverplichting (zoals het werken in een andere economische omgeving en het ervaren van culturele verschillen). Daarnaast merkt de examencommissie op dat de student in september 2021 de mogelijkheid had om naar Korea te gaan, maar dat hij daar zelf niet voor heeft gekozen.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Op grond van artikel 7.61 lid 1 sub e WHW is het College van Beroep bevoegd kennis te nemen van het onderhavige, tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. Zoals opgenomen in artikel 12 van de Onderwijs en Examenregeling (OER) 2021-2022, dienen studenten IBS één semester (stage, minor of het afstuderen) in het buitenland te volgen. De buitenlandverplichting vormt derhalve een wezenlijk en onlosmakelijk onderdeel van het curriculum van de opleiding IBS. Hoewel de student wel erg veel tegenslag heeft gehad voor wat betreft zijn plannen om in Korea een minor te volgen, doet een en ander niet af aan het feit dat er een buitenlandverplichting geldt. Dit temeer nu de student in september 2021 wel de mogelijkheid heeft gehad om naar Korea af te reizen, maar daar om hem moverende redenen geen gebruik van heeft gemaakt. Gezien de doelstelling van het door de opleiding verplicht gestelde verblijf in het buitenland en het feit dat de student nog aan zijn buitenlandverplichting kan voldoen was de examencommissie, naar het oordeel van het College, gerechtigd het onderhavige besluit te nemen. Daarbij komt dat de student door onvoldoende openheid van zaken te geven jegens zijn begeleiders over de situatie rondom zijn studie en door zijn keuze toch deel te nemen aan een minor in Nederland, zichzelf in de situatie heeft gebracht waarin hij zich nu bevindt. Het College van oordeel dat het onderhavige besluit op juiste grondslag is genomen en dat de examencommissie in redelijkheid tot afwijzing van het verzoek van de student heeft kunnen komen.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Het College van Beroep:

Mr. A.H. Margadant, voorzitter
H. Paassen
A. Merkon
Mr. F.W. Beckmann, secretaris

Enschede, 30 mei 2022

Secretaris
Mr. F.W. Beckmann

Voorzitter
Mr. A.H. Margadant

Tegen deze uitspraak kan binnen 6 weken beroep worden ingesteld bij:
College van Beroep voor het Hoger Onderwijs
Postbus 16137
2500 BC Den Haag
www.cbho.nl

COLLEGE VAN BEROEP
voor de examens

UITSPRAAK

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake:

Dhr. (naam) (1) en (naam) (2), afzonderlijk te noemen student 1 en student 2 en gezamenlijk te noemen **appellanten,**

tegen

Academie Life Science & Technology,
vertegenwoordigd door (naam), voorzitter examencommissie LED en (naam), lid examencommissie, hierna aangeduid als de examencommissie **verweerster.**

Het College van Beroep, zitting houdende op 11 mei 2022, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. Appellanten hebben op 19 maart 2022 gemotiveerd beroep aangetekend tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 17-03-2022 om het door de student behaalde toetsresultaat voor de (digitaal afgenomen) toets ‘Databases’ ongeldig te verklaren op grond van een door de examencommissie geconstateerde onregelmatigheid. Daarnaast zijn appellanten vanwege het feit dat zij eerder een sanctie opgelegd hebben gekregen wegens fraude (en er in casu dus sprake is van recidive) uitgesloten van deelname aan alle toetsen van kwartiel 3 van het studiejaar 2021-2022.
2. Appellanten hebben in hun beroepschrift, zakelijk weergegeven, gesteld dat van fraude geen sprake is. Student 1 voert aan dat het door hem gegeven antwoord op toetsvraag 5 weliswaar gelijkenis vertoont met het antwoord zoals gegeven door student 2, maar dat dit kan worden verklaard door de omstandigheid dat zij huisgenoten zijn en dat zij samen hebben gestudeerd. Student 1 geeft aan dat hij voor het tentamen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid tot inzage in de door hem eerder gemaakte toets (reguliere aanbieding). Tijdens dit inzagemoment heeft student 1 aan de docent een vraag gesteld over een kwestie die student 1 en 2 nog niet begrepen. Omdat de kwestie ook nadat de docent hierop een toelichting had gegeven nog altijd niet duidelijk was, hebben appellanten vervolgens afgesproken om de kwesties die zij eigenlijk niet begrepen maar uit hun hoofd te leren. Omdat in de toets ‘Databases’ een vraag zat die enigszins leek op een vraag die appellanten uit hun hoofd hadden geleerd, hebben zij beiden dat (foutieve) antwoord gegeven. Verder verklaart student 1 dat hij zijn antwoord op de bewuste toetsvraag op een kladpapier had uitgewerkt en dat hij daarom, na het oplossen van de vraag op dit papier, zijn antwoord in één keer kon intypen.
3. De examencommissie voert aan dat gedurende de afname van de toets de schermen van de computers zijn opgenomen en dat na bestudering van deze video’s duidelijk is dat student 1 vraag 5 open heeft gelaten en aan het werk was met vraag 6. Gedurende deze periode was student 2 bezig vraag 5 op te lossen. Nadat student 2 klaar was met zijn antwoord op vraag 5, typte student 1, die op dat moment nog bezig was met het typen van het antwoord op vraag 6, direct terug naar vraag 5 en typt vervolgens enkele minuten later in één enkele poging precies hetzelfde antwoord als gegeven door student 2, inclusief dezelfde fouten. Dit alleen al vormt voor de examencommissie voldoende bewijs om te concluderen dat er sprake is van fraude. De bewering van student 1 dat hij voor vraag 5 eerst een uitwerking op kladpapier had gemaakt, acht de

examencommissie niet aannemelijk. Niet alleen leent het type vraag zich hier niet voor, maar ook heeft de examinerator dit kladpapier niet in zijn bezit (dat de student verplicht is na het examen in te leveren). Ook tijdens de opnames van de toets werd geen periode van 'schermpauze' aangetroffen. Daarom vindt de examencommissie het moeilijk te geloven dat de student op papier enige uitwerking heeft gedaan. Een en ander kan volgens de examencommissie dan ook niet tot een ander oordeel leiden dan dat appellanten ten tijde van de toets hebben samengewerkt en dat hier sprake is van een onregelmatigheid/fraude als bedoeld in artikel 19 van de OER 2021-2022.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Op grond van artikel 7.61 lid 1 sub e WHW is het College van Beroep bevoegd kennis te nemen van het onderhavige, tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. Zoals door de examencommissie is gesteld en door appellanten ook erkend, is door appellanten op toetsvraag 5 van de toets 'Databases' eenzelfde foutief antwoord gegeven. De gemaakte fout is echter niet dermate uniek dat de geconstateerde gelijkenis niet op toeval kan berusten, temeer nu ook een andere student de betreffende vraag heeft beantwoord in dezelfde stijl als appellanten hebben gedaan. Het College acht het dan ook niet uitgesloten dat de geconstateerde gelijkenis voortkomt uit de omstandigheid dat de betreffende studenten samen hebben gestudeerd en bepaalde zaken, welke zij niet begrepen, uit hun hoofd hebben geleerd. Hoewel niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat appellanten tijdens de toets geen contact met elkaar hebben gehad, is het College van oordeel dat de door de examencommissie getoonde (maar niet erg duidelijke) videobeelden in samenhang met de aangedragen feiten en omstandigheden niet zodanig draagkrachtig zijn dat de examencommissie op basis daarvan in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen dat appellanten hebben gefraudeerd. Derhalve dient het beroep van appellanten gegrond verklaard te worden.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep van appellanten gegrond en vernietigt de beslissing waarvan beroep.

Het College van Beroep:

Mr. A.H. Margadant, voorzitter
H. Paassen
A. Merkon
Mr. F.W. Beckmann, secretaris

Enschede, 31 mei 2022

Secretaris
Mr. F.W. Beckmann

Voorzitter
Mr. A.H. Margadant

Tegen deze uitspraak kan binnen 6 weken beroep worden ingesteld bij
College van Beroep voor het Hoger Onderwijs
Postbus 16137
2500 BC Den Haag
(www.cbho.nl)

COLLEGE VAN BEROEP
voor de examens

UITSPRAAK

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake:

(naam)
(straat + huisnummer)
(postcode + woonplaats)
appellant,

tegen

Academie Bestuur Recht & Ruimte (ABR&R),
vertegenwoordigd door (naam) en (naam), beiden lid examencommissie ABR&R,
verweerster.

Partijen worden hierna aangeduid als de student en de examencommissie.

Het College van Beroep, zitting houdende op 22 juni 2022, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. De student heeft op 13 april 2022 gemotiveerd beroep aangetekend tegen het besluit van de examencommissie d.d. 08-03-2022, inhoudende de ongeldigverklaring van het toetsresultaat van de module ‘Inleiding Recht’ (toetsafname 8 februari 2022) vanwege een geconstateerde onregelmatigheid.
2. De student heeft in zijn beroepschrift, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat er voor de toets ‘Inleiding Recht’ drie toetsmogelijkheden waren. De eerste toetsmogelijkheid heeft hij wegens privé redenen niet kunnen maken; bij de tweede toets mogelijkheid heeft hij een onvoldoende (cijfer 5) behaald. Omdat de student bang was dat hij nu zijn propedeuse niet meer kon behalen, heeft hij contact opgenomen met zijn studieloopbaanbegeleider (slb’er) die hem vertelde dat hij nog een derde kans zou krijgen voor deze toets. Deze toets dient volgens de student als een tweede kans te gelden. De student voert aan dat hij op de verklaring van de slb’er heeft vertrouwd en dat hij vervolgens twee weken lang elke dag heeft geleerd en vervolgens ook een voldoende (cijfer 6) heeft weten te behalen.
3. De examencommissie stelt dat de student voor de module ‘Inleiding Recht’ in kwartiel 1 (november 2021) geen gebruik heeft gemaakt van de eerste toetskans en dat zijn tweede en laatste kans om de toets dit studiejaar te behalen, hetgeen niet is gelukt, in december 2021 was. Het Saxionbrede corona-toetsbeleid, inhoudende dat een toets drie keer wordt aangeboden en dat de student twee kansen heeft om aan de toets deel te nemen (‘twee toetskansen, drie gelegenheden’), geldt voor toetsafnames vanaf kwartiel 2 en dus niet voor het niet gebruik kunnen maken van een toetsgelegenheid in kwartiel 1. Nu de student zich heeft ingeschreven en heeft deelgenomen aan de toets ‘Inleiding Recht’ terwijl hij daar volgens het Saxionbrede corona-toetsbeleid geen recht op had, heeft de examencommissie het toetsresultaat ongeldig verklaard.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Op grond van artikel 7.61 lid 1 sub e WHW is het College van Beroep bevoegd kennis te nemen van het onderhavige, tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. Vooropgesteld dient te worden dat niet gesteld of gebleken is dat de omstandigheid waardoor de student niet heeft deelgenomen aan de eerste toetsmogelijkheid van de module ‘Inleiding Recht’ corona-gerelateerd was. Hierdoor is op de onderhavige kwestie niet het Saxionbrede corona-toetsbeleid van toepassing, maar moet worden uitgegaan van het reguliere, in de Onderwijs en examenregeling (OER) 2021-2022 opgenomen beleid in dezen. Conform artikel 13 van de OER 2021-2022, wordt een toets door de opleiding minimaal twee keer per studiejaar aangeboden. Het al dan niet (kunnen) deelnemen aan de aangeboden toetsen ligt in de risicosfeer van de student. Het College is dan ook van oordeel dat voor het toekennen van een extra toetsmogelijkheid alleen grond bestaat als sprake is van bijzondere omstandigheden ten gevolge waarvan het besluit van de examencommissie zou leiden tot onredelijke of onbillijke gevolgen voor de student (artikel 28 OER). Van dergelijke omstandigheden is het College echter niet gebleken, mede gelet op het aantal nog openstaande toetsen. Hoewel niet is komen vast te staan welke informatie de slb’er met betrekking tot de mogelijkheid van een derde toetskans precies heeft gegeven, is het College van oordeel dat de student hierop niet (zondermeer) had mogen vertrouwen. De bevoegdheid tot het al dan niet toekennen van zo’n extra kans ligt niet bij de slb’er, maar komt toe aan de examencommissie hetgeen de student had moeten dan wel behoren te weten. Op grond van het bovenstaande is het College van oordeel dat niet gesteld kan worden dat de examencommissie niet in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen. Derhalve dient het beroep van de student ongegrond verklaard te worden.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Het College van Beroep:

Mr. A.M.S. Kuipers, voorzitter
N. Riezebos-Hulscher
S. Leenstra
Mr. F.W. Beckmann, secretaris

Enschede, 5 juli 2022

Secretaris
Mr. F.W. Beckmann

Voorzitter
Mr. A.M.S. Kuipers

Tegen deze uitspraak kan binnen 6 weken beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag (www.cbho.nl)

COLLEGE VAN BEROEP
Voor de examens

UITSPRAAK

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake:

(naam)
(straat + huisnummer)
(postcode + woonplaats)
appellant,

tegen

International Business School (IBS),
vertegenwoordigd door (naam), lid examencommissie IBS, (naam) (IAA) en (naam), ambtelijk secretaris,
verweester.

Partijen worden hierna aangeduid als de student en de examencommissie.

Het College van Beroep, zitting houdende op 22 juni 2022, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. De student heeft op 6 mei 2022 beroep aangetekend tegen het besluit van de examencommissie d.d. 05-04-2022, inhoudende de afwijzing van een drietal door de student voorgestelde mogelijkheden om de nog openstaande 7.5 ec uit zijn minor te compenseren.
2. De student heeft in zijn beroepschrift, zakelijk weergegeven, gesteld dat hij gestart is met een project uit het Smart Solutions Semester om daarmee de nog openstaande 7.5 ec van zijn minor te repareren. Met het behalen van het project zou hij met de daaraan verbonden 25 ec zijn minor hebben gerepareerd. Helaas is het project niet helemaal naar wens verlopen en is de student er niet in geslaagd om aan alle criteria van het project te voldoen. Bij de eerste beoordeling is aangegeven dat niet is voldaan aan criterium 6 van de betreffende rubric. De student geeft aan dat de in de rubric opgenomen feedback zeer beperkt was (slechts één zin in algemene bewoordingen). Op basis hiervan heeft de student aanpassingen in zijn werk aangebracht, maar ook de herkansing wordt als onvoldoende beoordeeld omdat de appendix niet in overeenstemming is met wat de examiner ervan verwachtte. Student heeft hierover bij de eerste beoordeling niets gehoord en dit is ook niet terug te vinden in het beoordelingsformulier. Verder is door de examiner per mail aangegeven dat het werk van de student nu zo beoordeeld is, maar dat wanneer iemand anders het zou beoordelen dit wellicht anders had kunnen zijn. Het kan naar de mening van de student niet zo zijn dat al het werk dat hij in het Smart Solutions project (25 ec) heeft gestoken voor niets is geweest omdat nu opeens wordt gesteld dat de appendix van een van de documenten niet ‘op peil’ is. Om die reden heeft de student de examencommissie verzocht om (1) de minor als gerepareerd te beschouwen met het

voldoende beoordeeld werk dat in het kader van het Smart Solutions project is gedaan, of (2) het werk te laten beoordelen door een andere examiner, dan wel (3) de student een derde kans te geven voor het herstellen van kleine foutjes in de appendix.

3. De examencommissie geeft aan dat zij tot afwijzing van de door de student aangedragen voorstellen heeft moeten overgaan omdat (1) het project in het kader van het Smart Solution Semester beschouwd moet worden als één opdracht en dat toekenning van de daaraan verbonden 25 ec alleen mogelijk is wanneer aan alle criteria is voldaan, dat (2) beoordeling door een andere examiner pas in de rede ligt als blijkt dat er geen feedback is gegeven, wat in dit geval wel is gebeurd en (3) een derde kans alleen wordt toegekend als het proces van het Smart Solution Semester niet goed zou zijn verlopen. De examencommissie stelt zich op het standpunt dat het verzoek van de student op goede grond is afgewezen nu uit navraag bij de docent en examiner is gebleken dat het proces van het Smart Solution Semester goed is verlopen en de student voldoende feedback heeft gekregen.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Krachtens artikel 7.61 lid 1 sub e, van de Wet op Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek, hierna te noemen: “WHW”, is het College van Beroep bevoegd te oordelen over het door de student tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. Vooropgesteld dient te worden dat het niet tot de bevoegdheid van het College behoort een inhoudelijk oordeel te geven over het ‘kennen en kunnen’ van een student. Wel kan het College toetsen of de wijze waarop de beoordeling tot stand is gekomen inzichtelijk is en zorgvuldig is verlopen. Nu de student bij de eerste beoordeling geen opmerkingen dan wel commentaar heeft gekregen op de appendix, terwijl hem bij de tweede beoordeling te verstaan is gegeven dat de appendix niet goed zou zijn, is naar het oordeel van het College onvoldoende gebleken dat de student de mogelijkheid heeft gehad om dit onderdeel te herkansen. De feedback op het onderdeel waarop de student onvoldoende heeft gescoord had reeds bij de eerste beoordeling gegeven moeten worden. Het College is op grond van het vorengaande van oordeel dat de examencommissie in redelijkheid niet tot haar beslissing heeft kunnen komen. Derhalve dient het beroep van de student gegrond te worden verklaard waarbij in overweging wordt gegeven de student een derde kans te geven om met de verkregen feedback de appendix alsnog aan te passen.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep van de student gegrond en vernietigt de beslissing waarvan beroep.

Het College van Beroep:

Mr. A.M.S. Kuipers, voorzitter
N. Riezebos-Hulscher
S. Leenstra
Mr. F.W. Beckmann, secretaris

Enschede, 5 juli 2022

Secretaris
Mr. F.W. Beckmann

Voorzitter
Mr. A.M.S. Kuipers

Tegen deze uitspraak kan binnen 6 weken beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag (www.cbho.nl)

COLLEGE VAN BEROEP
voor de examens

UITSPRAAK

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake:

(naam)
(straat + huisnummer)
(postcode + woonplaats)
appellante,

tegen

Academie Bestuur Recht & Ruimte (ABR&R),
vertegenwoordigd door (naam) en (naam), beiden lid examencommissie ABR&R,
verweester.

Partijen worden hierna aangeduid als de studente en de examencommissie.

Het College van Beroep, zitting houdende op 22 juni 2022, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. De studente heeft op 3 april 2022 gemotiveerd beroep aangetekend tegen het besluit van de examencommissie d.d. 08-03-2022, inhoudende de ongeldigverklaring van het toetsresultaat van de toets ‘Inleiding Recht’ (toetsafname 8 februari 2022) vanwege een geconstateerde onregelmatigheid.
2. De studente heeft in haar beroepschrift, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat zij bij de eerste aanbieding van de toets ‘Inleiding Recht’ (05-11-2021) in kwartiel 1 corona had en daardoor niet kon deelnemen. Bij de tweede toetskans (07-12-2021) heeft studente de toets niet behaald. Omdat werd gezegd dat als je Corona hebt bij de eerste toetskans van kwartiel 1, je dan geen derde toetsgelegenheid krijgt, heeft studente direct een klacht ingediend bij de klachtencommissie (omdat zij gelijk na het tentamen al wist dat zij deze niet gehaald had). Daarop heeft studente van de klachtencommissie de volgende reactie ontvangen: *“Naar aanleiding van een verzoek van een student van onze academie ten aanzien van de derde toets gelegenheid is door onze academie besloten de regel rondom de derde toets gelegenheid aan te passen. Er is een oneerlijke situatie ontstaan voor studenten die hun eerste kans niet hebben kunnen maken door ziekte en de tweede kans wel gemaakt hebben, maar de toets niet hebben kunnen behalen. Het MT heeft daarom in samenspraak met onze examencommissie besloten de regel aan te passen naar: - de student kan gebruik maken van drie toetsgelegenheden waarvan de student twee keer mee mag doen voor kwartiel 1, 2 en 3.”*

Studente heeft zich naar aanleiding van dit besluit vervolgens (met behulp van de ambtelijk secretaris van de examencommissie) ingeschreven voor de derde toetsgelegenheid (08-02-2022) en heeft de toets behaald. De studente is van mening dat zij heeft mogen uitgaan van het bericht dat zij van de klachtencommissie heeft ontvangen en dat zij met recht heeft deelgenomen aan de derde toetsgelegenheid van de module 'Inleiding Recht'.

3. De examencommissie voert aan dat de student heeft deelgenomen aan de derde toetsgelegenheid van de toets 'Inleiding Recht' terwijl zij daar volgens het door het College van Bestuur (hierna: CvB) opgestelde Saxion brede corona-toetsbeleid geen recht op had. Dit beleid, inhoudende dat een toets drie keer wordt aangeboden en dat de student twee kansen heeft om aan de toets deel te nemen ('twee toetskansen, drie gelegenheden'), geldt voor toetsafnames vanaf kwartiel 2 en dus niet voor het niet gebruik kunnen maken van een toetsgelegenheid in kwartiel 1. Gedane toezeggingen vanuit de klachtencommissie en de voormalige voorzitter van de examencommissie maken dit naar het oordeel van de examencommissie niet anders omdat de klachtencommissie niet bevoegd is hierover uitspraken te doen en de voormalige voorzitter van de examencommissie niet namens de examencommissie heeft gehandeld. De examencommissie heeft ervoor gekozen om het beleid van het CvB in dezen te volgen en heeft geen ruimte gevoeld om van dat beleid af te wijken. Studente was op de hoogte dan wel behoorde op de hoogte te zijn van de Saxionbrede regels omtrent toetsing in coronatijd. Nu de studente ten onrechte heeft deelgenomen aan de derde toetsgelegenheid van de toets 'Inleiding Recht', heeft de examencommissie gemeend het toetsresultaat ongeldig te moeten verklaren.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Op grond van artikel 7.61 lid 1 sub e WHW is het College van Beroep bevoegd kennis te nemen van het onderhavige, tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. Met het Saxionbrede corona-toetsbeleid, geldend vanaf kwartiel 2, heeft Saxion willen voorkomen dat studenten die volgens de RIVM-richtlijnen thuis moeten blijven, toch op locatie komen om een toets te maken omdat zij anders een toetskans zouden verliezen. Zoals gesteld en niet weersproken heeft de studente als gevolg van corona niet deel kunnen nemen aan de eerste toetsmogelijkheid van de module 'Inleiding Recht' in kwartiel 1. Door zich te houden aan de RIVM-richtlijnen en niet naar Saxion te komen, heeft studente haar eerste toetskans gemist. Naar aanleiding van de klacht die studente hierover heeft ingediend, heeft zij vanuit de klachtencommissie van haar academie te horen gekregen dat in samenspraak met het management team en de examencommissie besloten is de regel ten aanzien van de derde toetsgelegenheid aan te passen in die zin dat de studente gebruik kan maken van drie toetsgelegenheden waarvan de studente twee keer mee mag doen voor kwartiel 1, 2 en 3. Op grond van dit per mail verstuurd bericht mocht studente er in gerechtvaardigd vertrouwen vanuit gaan dat het haar was toegestaan deel te nemen aan de derde toetsgelegenheid. De omstandigheid dat de medewerking van de voormalige voorzitter van de examencommissie aan de totstandkoming van het besluit van de klachtencommissie niet intern met de overige leden van de examencommissie is afgestemd, kan studente niet worden tegengeworpen. Het College is dan ook van oordeel dat de examencommissie in redelijkheid niet tot haar beslissing tot ongeldigverklaring van het toetsresultaat van de toets 'Inleiding Recht' heeft kunnen komen. Derhalve dient het beroep van studente gegrond verklaard te worden.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep gegrond en vernietigt de beslissing waarvan beroep.

Het College van Beroep:

Mr. A.M.S. Kuipers, voorzitter
N. Riezebos-Hulscher
S. Leenstra
Mr. F.W. Beckmann, secretaris

Enschede, 5 juli 2022

Secretaris
Mr. F.W. Beckmann

Voorzitter
Mr. A.M.S. Kuipers

Tegen deze uitspraak kan binnen 6 weken beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag (www.cbho.nl)

COLLEGE VAN BEROEP
voor de examens

UITSPRAAK

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake

(naam)
vertegenwoordigd door dhr. C. van Vliet, gemachtigde,
appellant,

tegen

Academie Mens en Arbeid (AMA),
vertegenwoordigd door mevr. (naam), vrz. excie en mevr. (naam), plaatsvervangend vrz. excie AMA,
verweester.

Partijen worden hierna aangeduid als de student en de examencommissie.

Het College van Beroep, zitting houdende op 21 september 2022,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. De student heeft op 3 juli 2022 gemotiveerd beroep aangetekend tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 1 juli 2022 inhoudende de weigering van het verzoek tot het toekennen van een extra toetskans voor de module ‘Ontwikkelen en begeleiden van groepstrainingen in de GGZ’. Het beroepschrift is nader aangevuld middels het schrijven (reactie op verweerschrift) van 14 juli 2022 en 19 september 2022.
2. De student heeft in zijn beroepschrift, zakelijk weergegeven, gesteld dat hij vanwege persoonlijke omstandigheden (angststoornis en laag zelfvertrouwen) geen mogelijkheid zag om bij de reguliere aanbidding van de toets van de module ‘Ontwikkelen en begeleiden van groepstrainingen in de GGZ’ zijn verslag in te leveren. Student is van mening aanspraak te hebben op de extra kans nu het niet kunnen inleveren van zijn verslag geheel buiten zijn schuld lag. Juist omdat student al een heel eind met zijn verslag was gevorderd en hij wil voorkomen weer helemaal overnieuw te moeten beginnen, wil hij graag de mogelijkheid krijgen zijn verslag alsnog te verbeteren, mede ter voorkoming van nog meer studievertraging en studieschuld.
3. De examencommissie geeft aan dat de omstandigheden waarop de student zich beroept geen aanleiding vormen om een extra toetskans te faciliteren. Het missen van een toetskans is in beginsel een omstandigheid die voor rekening en risico van de student komt. Alleen op grond van heel bijzondere omstandigheden kan de examencommissie van de reguliere toetsmomenten afwijken. De door de student aangevoerde persoonlijke omstandigheden rechtvaardigen naar de mening van de examencommissie geen afwijking van artikel 13 lid 3 OER. Het missen van een toetskans is weliswaar jammer, maar het niet behalen van de betreffende module belemmert hem niet in die mate dat zijn studievoortgang daardoor in het gedrang komt.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Op grond van artikel 7.61 lid 1 sub e WHW is het College van Beroep bevoegd kennis te nemen van het onderhavige, tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. Conform artikel 13 lid 3 van de Onderwijs en examenregeling (OER) 2021-2022, wordt een toets door de opleiding minimaal twee keer per jaar aangeboden. In bijzondere gevallen kan de examencommissie vaststellen dat een student in een bepaald studiejaar een extra en/of vervroegde gelegenheid krijgen om een toets af te leggen. Naar het oordeel van de Commissie heeft de examencommissie in haar besluit van 1 juli 2022 onvoldoende gemotiveerd waarom de door de student aangevoerde persoonlijke omstandigheden geen afwijking van de OER rechtvaardigt. Het College is op grond van het bovenstaande van oordeel dat niet gesteld kan worden dat de examencommissie in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen. Derhalve dient het beroep van de student op dat punt gegrond verklaard te worden.
3. Zoals ter zitting door de examencommissie is aangevoerd, heeft elke student twee keer de mogelijkheid om het verslag voor de betreffende module in te leveren. Aangezien de student de tweede toetskans (vanwege zijn persoonlijke omstandigheden) heeft gemist, heeft hij zijn verslag nog maar één keer ingeleverd en resteert hem dus nog een mogelijkheid om over zes weken een verbeterde versie van zijn verslag in te leveren. Zelfs kan de student, desgewenst, de betreffende module nog volgen. Partijen hebben aangegeven met deze uitkomst tevreden te zijn.

Het College van Beroep beslist:

- **Het College van Beroep verklaart het beroep van de student gegrond voor zover het beroep zich richt tegen de onvoldoende motivering van het besluit van de examencommissie d.d. 01-07-2022 en draagt de examencommissie op binnen twee weken na datum van deze uitspraak een nieuw besluit over het niet-toewijzen van een extra kans bekend te maken.**
- Op grond van artikel 2 Besluit Proceskosten Bestuursrecht veroordeelt het Cobex de examencommissie tot vergoeding van de in verband met de behandeling van dit beroep aan de zijde van dhr. Van Vliet opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 541,- geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand. De verrichte proceshandelingen bestaan uit het indienen van een beroepsschrift in administratief beroep (1 punt), eerste reactie op het verweerschrift (0.5 punt) en tweede reactie op het verweerschrift (0.5 punt). Het bedrag van de kosten, bedoeld in artikel 1 onderdeel a van het Besluit Proceskosten Bestuursrecht, is vastgesteld door aan de verrichte proceshandelingen de punten toe te kennen overeenkomstig de in de bijlage bij het Besluit opgenomen lijst en die punten te vermenigvuldigen met de waarde per punt (€ 541,-) en met de toepasselijke wegingsfactor (0.50; licht).
- Het verzoek tot het toekennen van een dwangsom voor iedere dag dat de examencommissie in gebreke blijft de uitspraak na te leven is niet toewijsbaar.

Het College van Beroep:

Mr. A.M.S. Kuipers, voorzitter
Mr. E. Lankamp
A. Merkon
Mr. F.W. Beckmann, secretaris

Enschede, 2 november 2022

Secretaris
Mr. F.W. Beckmann

Voorzitter
Mr. A.M.S. Kuipers

Tegen deze uitspraak kan binnen 6 weken beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs,
Postbus 16137, 2500 BC Den Haag (www.cbho.nl)

COLLEGE VAN BEROEP
voor de examens

UITSpraak

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake:

Dhr. (naam), vertegenwoordigd door de heer (naam), gemachtigde,

appellant,

tegen

Academie Creatieve Technologie (ACT),

vertegenwoordigd door dhr. (naam), voorzitter examencommissie ACT en dhr. (naam), lid van de examencommissie,

verweester.

Partijen worden hierna aangeduid als de student en de examencommissie.

Het College van Beroep, zitting houdende op 9 november 2022, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. De student heeft op 13 september 2022 beroep aangetekend tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 12 september 2022 inhoudende de afwijzing van het verzoek tot dispensatie voor de doorstroomnorm van de minor. Tevens heeft de student op 13 september 2022 de voorzitter van het College van Beroep verzocht om een voorlopige voorziening welke op 28 september 2022 is afgewezen. Vervolgens is eenzelfde verzoek ingediend bij de voorzieningenrechter van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, welk verzoek op 14 oktober 2022 is toegewezen. Op grond van deze uitspraak neemt de student thans op voorlopige basis deel aan de minor Audiovisuele Storytelling.
2. De student heeft in zijn beroepschrift, samengevat weergegeven, aangevoerd dat hij nu in zijn vierde jaar van inschrijving zit en in het komend halfjaar (kwartiel 1 en 2) de minor Audiovisuele Storytelling wil volgen. Student realiseert zich dat hij niet voldoet aan de eis dat voor het volgen van de minor de propedeuse moet zijn behaald. Juist om die reden verzoekt student om dispensatie, temeer nu hij uit de propedeutische fase nog maar drie modules ter waarde van in totaal 9 EC hoeft te behalen en dat die modules het volgen van de door hem geambieerde minor niet in de weg staan. Student acht de afwijzing van zijn verzoek onredelijk omdat hij dan gehouden is om het huidig collegejaar te benutten om drie toetsen uit de propedeuse te halen. Het niet mogen deelnemen aan de minor zou een half jaar studievertraging betekenen. Tevens is student van mening dat hij zou moeten worden aangemerkt als een 'bijzonder geval' als bedoeld in artikel 15 lid 4 Onderwijs en examenregeling (OER) 2022-2023. Hiertoe voert student aan dat hij zich in het afgelopen studiejaar (2021-2022) fulltime heeft ingezet voor het bestuur van Studievereniging LINK, hetgeen hem in combinatie met het niet mogen deelnemen aan de minor een studievertraging van anderhalf jaar zou opleveren. Verder geeft de student aan dat door het beperkte aantal plaatsen het niet zeker is of hij bij een volgende poging de bewuste minor wel kan volgen. Daarnaast is de student van mening dat het door de examencommissie gedane beroep op de in het kader van corona uitgevaardigde centrale richtlijn, op grond waarvan onderscheid wordt gemaakt tussen zogenoemde A- en B-minoren, niet alleen geen grondslag kent in de OER, maar in dezen ook niet van toepassing is nu het verzoek van student niet gerelateerd is aan corona.

Dit terwijl de richtlijn voor de examencommissie juist de grondslag heeft gevormd voor afwijzing van het dispensatieverzoek.

3. De examencommissie voert aan dat het verzoek om dispensatie om deel te mogen nemen aan de minor Audiovisuele Storytelling is afgewezen omdat de student niet voldoet aan de in artikel 10 lid 5 OER opgenomen toelatingsvoorwaarden voor het volgen van een minor, zijnde het behaald hebben van de propedeuse. Hierbij merkt de examencommissie op dat wanneer een student een verzoek tot dispensatie doet, er primair wordt gekeken in hoeverre die student van de gestelde norm afwijkt. Wanneer er slechts in geringe mate van de norm wordt afgeweken (bijvoorbeeld één toets niet gehaald) wordt veelal dispensatie verleend. Aangezien de student drie toetsen ter waarde van in totaal negen studiepunten mist is de afwijking van de norm dusdanig groot dat naar de mening van de examencommissie geen dispensatie kan worden verleend. Daarbij komt dat de student in zijn tweede jaar van inschrijving geen toetsen heeft gemaakt uit de propedeutische fase. Pas tijdens zijn bestuursjaar heeft de student toetsen uit het eerste studiejaar gedaan waarbij hij slechts één toets heeft gehaald, bij één vak heeft hij zich twee keer niet voor de toets ingeschreven en één toets heeft hij niet gehaald. Het niet behalen van toetsen heeft consequenties, namelijk studievertraging. De afwijzing van het dispensatieverzoek had in casu niet tot studievertraging hoeven te leiden omdat de student had kunnen kiezen voor een alternatieve studieroute door het volgen van een A-minor waarvoor geen dispensatie van de examencommissie nodig is. De examencommissie benadrukt hierbij dat met het attenderen op de mogelijkheid tot het volgen van een A-minor de examencommissie slechts een alternatief heeft willen aangeven. Het niet voldoen aan de in de OER opgenomen voorwaarde is reden geweest voor afwijzing van de dispensatie. De omstandigheden die student heeft aangedragen maken naar de mening van de examencommissie niet dat er sprake van een bijzonder geval, ook al omdat studenten met bestuursfuncties vanuit het Profileringsfonds financieel gecompenseerd kunnen worden voor (verwachte) studievertraging. De examencommissie ziet dan ook geen aanleiding om terug te komen op het eerder genomen besluit.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Ingevolge artikel 7.61 lid 1 sub e WHW (Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek) is het College van Beroep bevoegd kennis te nemen van het onderhavige, tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. Zoals vastgelegd in artikel 10 lid 5 Onderwijs en Examen Regeling (OER) 2022-2023, mag een student pas deelnemen aan onderwijs en toetsen van een minor als hij het propedeutisch examen met goed gevolg heeft afgelegd of als hij daarvan is vrijgesteld. Het College stelt vast dat de student ten tijde van het nemen van het besluit en ook thans niet aan de gestelde toelatingsvoorwaarden voldoet. Het stellen van toelatingsvoorwaarden voor deelname aan een minor acht het College legitiem en begrijpelijk nu studenten over een bepaald (basis)niveau dienen te beschikken. Hoewel het College van mening is dat er (betere) controle zou moeten plaatsvinden op de toelaatbaarheid tot een minor, wist de student reeds op 22 juni 2022, vanwege een eerder gedaan dispensatieverzoek, dat hij (nog) te ver van de norm verwijderd was om voor dispensatie in aanmerking te komen. Hierdoor ligt de keuze van de student om toch met de door hem geambieerde minor te starten in de risicosfeer van de student. Met het oog op een studeerbaar programma heeft de examencommissie de student geattendeerd op het volgen van een alternatieve studieroute (A-minor) waarmee aan het bezwaar van de student dat hij maar een beperkt aantal EC (9) in het studiejaar kan behalen tegemoet kon worden gekomen. Voor zover de student zich erop beroept dat de in het kader van corona uitgevaardigde ‘centrale richtlijn’ niet kan strekken tot de onderhavige afwijzingsgrond en dat deze richtlijn de enkele grondslag vormt op basis waarvan het dispensatieverzoek is afgewezen, dient, nogmaals, te worden opgemerkt dat de grondslag voor de afwijzing van het dispensatieverzoek gelegen is in artikel 10 lid 5 OER en niet in de richtlijn, wat daar verder ook van zij. Het door student aangevoerde dat de OER geen onderscheid

kent tussen zogenaamde A- en B-minoren acht het College irrelevant. Immers, student ondervindt hier geen nadeel van. Integendeel, de student had wel een zogenaamde A-minor mogen en kunnen volgen. Dat student de ‘centrale richtlijn’ niet heeft kunnen vinden is natuurlijk vervelend. Het College heeft niet kunnen vaststellen of Saxion hierin tekort is geschoten. Echter, de student heeft ter zitting aangevoerd dat hij sowieso geen A-minor had willen volgen. Dat student mogelijk de richtlijn niet kende (en wellicht ook niet kon kennen), is derhalve niet relevant. De omstandigheid dat student nu studievertraging oploopt is niet het gevolg van de afwijzing van het dispensatieverzoek, maar vloeit voort uit de door de student gemaakte keuzes. Nu, zoals hierboven aangegeven, de student formeel niet toelaatbaar is om deel te nemen aan de minor en de door student aangedragen omstandigheden niet zodanig zijn dat op basis daarvan geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een ‘bijzonder geval’ als bedoeld in artikel 15 lid 4 OER, kan naar het oordeel van het College niet gesteld worden dat de examencommissie in redelijkheid niet tot haar beslissing heeft kunnen komen. Derhalve dient het beroep van de student ongegrond verklaard te worden.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep van de student ongegrond.

Het College van Beroep:

Mr. A.H. Margadant, voorzitter
N. Riezebos-Hulscher
A. Merkon
Mr. F.W. Beckmann, secretaris

Enschede, 17 november 2022

Secretaris
Mr. F.W. Beckmann

Voorzitter
Mr. A.H. Margadant

Tegen deze uitspraak kan binnen 6 weken beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag (www.cbho.nl)